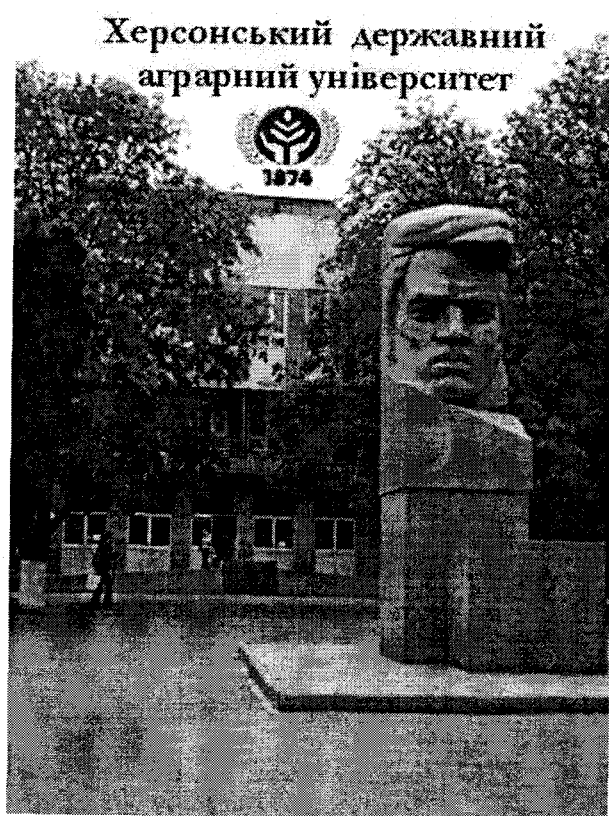

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України
Спілка економістів України
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»
Полтавська державна аграрна академія
ПАТ «Райффайзен банк Аваль»

ЗБІРНИК ТЕЗ

V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ, МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

“Фінансова система України: стан, проблеми, перспективи” ТОМ 1

10–11 червня 2015 року

Херсон - 2015

УДК: 336.11:(477)

Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції «Фінансова система України: стан, проблеми, перспективи» - 10–11 червня 2015 р. – Херсон. – Ред.-вид. Центр «Колос». – ХДАУ. – 2015. – 190с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Базалій В.В. – д.с.-г.н., професор, ректор ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Савченко О.Г. - д.ф.-м.н., професор, декан економічного факультету ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Танклевська Н.С. – д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку і аудиту та фінансів ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Худолій Л.М. – д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів і кредиту Національного університету біоресурсів і природокористування України;

Морозов Р.В. – д.е.н., професор кафедри обліку і аудиту та фінансів ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Плаксієнко В.Я. – д.е.н., професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку Полтавської державної аграрної академії;

Скрипник С.В. – к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту та фінансів ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Минкіна Г.О. к.с.-г.н., доцент кафедри обліку і аудиту та фінансів ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Петіна Л.В. – к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту та фінансів ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет».

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНІВ України

Мармуль Л.О. – д.е.н., професор

Рогатіна Л.П. – д.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

На сучасному етапі розвитку економіки України одним із пріоритетних напрямків сучасної державної політики є забезпечення фінансово-економічної безпеки. В умовах відкритості вітчизняної економіки та посилення залежності її розвитку від динаміки світової економіки і процесів глобалізації очевидно стає необхідність попередження як зовнішніх, так і внутрішніх загроз. В свою чергу, забезпечення інтересів країни базується на стійкому розвитку регіонів, коли реалізація цілей і завдань у сфері регіональної політики відображає формування можливостей системи цілеспрямованих дій на загрози регіонального рівня.

Фінансово-економічна безпека регіону – це здатність регіональної економіки функціонувати в режимі розширеного відтворення, тобто стійкого економічного зростання, максимально забезпечувати прийнятні умови життя та розвитку особистості для більшості населення [2, с. 122]. Фінансово-економічна безпека на регіональному рівні – це спроможність економіки протистояти дестабілізуючій дії внутрішніх і зовнішніх соціально-економічних чинників, а також не створювати загрози для інших елементів регіону та зовнішнього середовища.

На рівні муніципального утворення фінансово-економічна безпека передбачає підтримання стабільного розвитку провідних підприємств, що попереджає негативний вплив на умови життя місцевого населення. Фінансово-економічна безпека регіону – це діапазон рівнів фінансових, економічних і соціальних показників, у межах яких регіон протягом довготривалого періоду розвивається стійко.

Основними складовими фінансово-економічної безпеки на регіональному рівні є:

- виробнича, яка характеризується наявністю ресурсної бази, умовами, що забезпечують інтеграційні процеси, сформованістю системи відтворення з урахування спеціалізації регіону;
- фінансова, що характеризується стійкістю фінансової та регіональної бюджетної системи, здатністю забезпечити соціально-економічну стабільність і розвиток регіону.

Фінансово-економічна безпека регіону характеризується раціональним використанням ресурсного, виробничого та інноваційного потенціалу; захищеністю від дестабілізуючих чинників; міцністю зв'язків між елементами регіональної економіки; збалансованістю міжрегіональних та зовнішньоекономічних відносин [1, с. 36]. Регіон при цьому розглядається як умовно замкнена система і, водночас, як елемент макросистеми.

Фінансово-економічна безпека регіонів має забезпечуватися в рамках регіональної політики шляхом: зменшення територіальних диспропорцій;

удосконалення міжрегіональних та міжбюджетних відносин; узгодження підприємницьких, регіональних та державних інтересів в процесі розміщення виробництва та інвестицій; формування регіональних інноваційних систем, формування кластерів, розвитку транскордонного співробітництва регіонів. Характеристиками фінансово-економічної безпеки регіону слід вважати: стійкість до екзогенних та ендогенних загроз; відносну економічну самодостатність; здатність до використання конкурентних переваг.

Для визначення пріоритетів забезпечення фінансово-економічної безпеки регіонів важливо виявити інтереси і потреби даного регіону, а також загрози цим інтересам. При цьому слід враховувати не тільки власні інтереси а й інтереси партнерів, у тому числі закордонних. Загроза – це фактор, що заважає реалізації інтересів, дестабілізує ситуацію. Головна загроза фінансово-економічній безпеці – це технологічне відставання. Ця загроза є спочатку непомітною, оскільки можна позичати знання зовні, але потім виникає залежність від інновацій зовнішнього походження [3, с. 27]. Крім того загрозами фінансово-економічній безпеці регіонів України є: відсутність ефективної програми запобігання фінансовим кризам; критичний стан основних фондів у провідних галузях економіки; низька конкурентоспроможність продукції; структурні деформації різного типу; критична залежність економіки від зовнішніх ринків; нераціональна структура експорту; небезпечна експансія іноземного капіталу у стратегічних галузях; неефективність використання паливно-енергетичних ресурсів.

Фінансово-економічна безпека регіонів як система дій умовно поділяється на такі складові: енергетична безпека, фінансова, інвестиційна, інноваційна та соціальна. Кожна з цих охоплює основні економічні процеси і характеризує їх у конкретному сегменті економіки. Іншими складовими фінансово-економічної безпеки регіонів є: науково-технічна, соціально-демографічна, реструктуризація регіонального ринку праці, громадська, продовольча, екологічна. Фактори за яких досягається максимальна фінансово-економічна безпека: виявлення наявності проблемної ситуації в регіоні та формулювання конкретної проблеми; вибір проблемної ситуації; створення організаційного механізму управління цільовою програмою.

Оскільки економіка є основним видом діяльності суспільства, держави й особистості, то фінансово-економічна безпека – найбільш важлива складова національної безпеки України. На сьогодні національній економічній безпеці загрожує невирішеність наступних проблем:

- залежність внутрішнього ринку від зовнішньоекономічної кон'юнктури, недостатня ефективність роботи щодо його захисту від несумлінної конкуренції з боку українських монополістів та імпортерів, а також стосовно боротьби з контрабандою;

- недостатня ефективність використання матеріальних ресурсів, переважання в структурі промисловості галузей з невеликою часткою доданої вартості, низький технологічний рівень вітчизняної економіки;

- наявні валютні ризики, неефективне використання коштів Державного і місцевих бюджетів;

- недосконалість законодавства для прискорення розвитку національної економіки на інноваційних засадах, відносно високий рівень глобалізації економіки, відсутність достатніх стимулів для легалізації доходів населення та зменшення тіньової зайнятості.

Вирішення означених проблем потребує проведення відповідних дієвих заходів на рівні регіонів як основних елементів забезпечення фінансово-економічної безпеки країни. Фінансово-економічна безпека регіону – це здатність регіональної економіки функціонувати в режимі розширеного відтворення, тобто стійкого економічного зростання, максимально забезпечувати прийнятні умови життя та розвитку особистості для більшості населення [4, с. 241].

Отже, система фінансово-економічної безпеки регіону повинна бути орієнтована на забезпечення економічної незалежності, стабільності і стійкості, здатність до саморозвитку і прогресу. Її основними принципами мають стати комплексність і системність, гнучкість, порівнянність витрат щодо забезпечення безпеки та майбутніх збитків від загроз. Взаємодія регіональних органів управління та господарюючих суб'єктів у системі програмно-цільового управління фінансово-економічною безпекою повинна будуватися на основі застосування сукупності економічних регуляторів господарської діяльності, пов'язаних із економічними інтересами суб'єктів господарювання регіону.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Герасимчук З.В. Економічна безпека регіону: [монографія] / З.В. Герасимчук, Н.С. Вавдіюк. – Луцьк: Надстир'я, 2006. – 244 с.
2. Мартинюк В.П. Методологічні основи оцінки стану фінансової безпеки держави / В.П. Мартинюк // Фінанси України. – 2003. – № 2. – С. 122.
3. Плєскач В.Л. Методологічні засади державного регулювання фінансово-економічного розвитку / В.Л. Плєскач, А.В. Кулик // Фінанси України. – 2009. – № 10. – С. 27.
4. Рєвєк І.О. Мєханїзм забезпечення фінансової безпеки України: теоретичний аспект / І.О. Рєвєк // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2009. – № 2. – С. 241.